

[Finansministeren.]
socialministeriet skal bruge til statistiske formål.

4. Overvejelser om lovændringer:

Disse forenklinger er en overgangsløsning, idet det må forudses, at de nuværende procenttilskud til kommunerne vil blive søgt omlagt f. eks. til tilskud efter objektive kriterier eller bloktilskud.

Boligministeriet overvejer problemerne om en eventuel ophævelse af ordningen med rentesikring og statsgaranti for lån. Ophævelsen af rentesikringen medfører ikke en tilsvarende merudgift for plejehjemmene, idet 3/4 af den renteudgift, som rentesikringen ville have dækket, vil — efter de nugældende refusionsregler i omsorgsloven — blive dækket af statens refusion. Rentesikringens bortfald vil således kun i ret begrænset omfang belaste plejehjemmenes (kommunernes) økonomi. Først efter disse ændringer kan enhver central godkendelse ophæves.

En ophævelse af den centrale godkendelse vil medføre, at plejehjemsområdet falder ind under bestemmelserne i lov om styrelse af sociale og visse sundhedsmæssige anliggender, hvorved amtskommunen skal godkende skitseprojekter for institutionerne.

IV. Folkeskolen.

(1) Folkeskolebyggeri.

1. Økonomi:

Udgifterne til nybyggeri inden for folkeskoleområdet udgjorde i 1970-71 op mod 1 mia. kr. Statstilskud til folkeskolebyggeri blev afskaffet i 1970, og samtlige byggeudgifter finansieres således nu over de kommunale budgetter.

2. Gældende regler:

I løbet af de sidste 2-3 år er størstedelen af undervisningsministeriets tidligere omfattende regulering af det kommunale folkeskolebyggeri blevet afviklet. Der føres således ikke længere kontrol med det samlede skolebyggeris omfang. Ligeledes skal kommunerne ikke som tidligere indsende skitseprojekter til godkendelse i undervisningsministeriet, og udtalelser fra faginspektorerne om faglokalerne skal ikke længere indhentes.

Ud over en række kompetenceregler inde-

holder skolelovene ingen direkte bestemmelser om det kommunale skolebyggeris omfang og standard. Men skolelovene forudsætter dog, at kommunerne tilvejebringer de nødvendige skolelokaler til gennemførelse af den lovbestemte folkeskoleundervisning.

Undervisningsministeren kan med hjemmel i skoleloven regulere det kommunale skolebyggeri ud fra pædagogiske, økonomiske og planlægningsmæssige hensyn. Denne centraladministrative regulering kommer til udtryk i krav om 1) igangsættelsestilladelser, 2) overholdelse af visse standardforskrifter samt 3) om udarbejdelse af udbygningsplaner.

Igangsættelsestilladelser: Det kommunale skolebyggeris omfang har i en årrække været reguleret gennem en centralt fastsat investeringsramme (byggekvota) for påbegyndelse af nyt byggeri. Denne konjunkturpolitiske styring er gradvis afviklet sidst i 1960'erne, men der kræves alligevel fortsat en igangsættelsestilladelse fra undervisningsministeriet, før et skolebyggeri kan påbegyndes, jfr. undervisningsministeriets bekendtgørelse nr. 157 1971 om regulering af folkeskolebyggeri.

Undervisningsministeriet agter at afvikle denne ordning, så snart kommuner og amtskommuner har udarbejdet udbygningsplaner for skolevæsenet.

Standardforskrifter: I undervisningsministeriets cirkulære af 16. juni 1938 er der fastsat en række detaljerede standarder og normer for det kommunale skolebyggeri. Cirkulæret blev oprindeligt udsendt for at forbedre især landsbyskolernes standard. Som eksempel på sådanne normer kan man nævne bestemmelser om klassestørrelsen, antal m² gulvareal pr. elev, vinduernes størrelse, loftshøjden, vægfarven, belysningen og opvarmningen. Der findes talrige tilsvarende bestemmelser i det pågældende cirkulære.

Cirkulæret fastsætter endvidere, at skolerne skal have visse faglokaler eller adgang til sådanne i andre skoler (f. eks. skolebibliotek med læsestue, håndarbejdslokale, naturhistorielokale, kemi- og fysiklokale og sanglokale samt eventuelt geografilokale). Der er dog hos kommunerne nu en tendens til at indrette yderligere faglokaler som f. eks. specialundervisningslokaler, formningslokaler, maskinskrivningslokaler, sproglokaler, værkstedlokaler.